

ÚJ ÉVI ÜDVÖZLET

Változásban – szövetségben

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13:8).

Gyorsan változó világban élünk. Változik a technika, a politikai és gazdasági helyzet, az emberi kapcsolatok. Ez új év kezdetén joggal tehetjük fel a kérdést, vajon mit fog hozni számunkra ez az esztendő?

Amikor néhány évvel ezelőtt beléptünk az Európai Unióba sokan reménységgel tekintettek a jövő felé: végre elérkezik az biztonság és jólét, amire évtizedeken át vágyakoztunk. Igaz, hogy a zsarnok politikai rendszerek megdőlték, de újabb zsarnokok jelentek meg. Most hogy rajtunk a gazdasági válság, munkanélküliség, járványok sorozata és sok egyéb, világosan láthatjuk, hogy a világ nem javul, és hogy sorsunk jobbrafordulását nem a világtól kell várnunk. Minden kornak meg van a maga problémája, krízise, nehézsége. A miénk sem kecsegtet jobbal; rosszabb idők is jöhetnek.

A változások sodrában ne felejtjük, hogy csak Jézus Krisztus az, aki mindörökké ugyanaz. Változhatatlan jóindulata, kegyelme és szeretete számunkra a biztos szikla, amit ebben az évben is igénybe vehetünk. Szövetségünket újítsuk

meg vele és legyünk következetesebbek hitünkben és Krisztus követésében. Maradjunk mi is kitartók az Úrhoz.

A nehézségek idején ragaszkodjunk egymáshoz is, hisz nem csak az Úrral, de egymással is szövetségre léptünk. Az utóbbi évek változásai közösségünköt is elsodortak többeket. Az elmúlt huszonöt évben majdnem kétezren vándoroltak ki és telepedtek le más országokban baptista gyülekezeteinkből.

Az Úr azonban mindeddig velünk volt és nem fog elhagyni a jövőben sem. Értékeljük a hitet „ami egyszer s mindenkorra adatott a szenteknek”, és azt a hitközösséget, amiben baptistaként élhetünk. Tekintsünk Jézus Krisztusra, akiben „nincs változás, vagy a változásnak árnyéka”. Ezzel kívánok minden testvéremnek hűséges kitartást és bátor szolgálatot 2010-ben. Számunkra a jövő szolgálati lehetőséget, a szent életben előrehaladást, de mindenek felett Jézus Krisztust hozza közelebb. Ezért lesz boldog és áldott az esztendőnk!

(Kapcsolódó cikk a 3. oldalon.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF szöv. főttk.

A székelyföldi
férfi-
konferencia
logója.
Tudósítás:
a 8. oldalon.

NŐI CSENDES NAP CEGŐBEN

Ajándék és felelősség

November 14-én lányok és asszonyok több mint 40-en érkeztek a köv. gyülekezetekből: Beszterce, Kolozsvár, Szamosújvár, Újös és a helybeliek Cegőből. Az áhítatot Gedő Irénke (Beszterce) és Rémán Enikő (Cegő) vezette. A Róma 12:12 alapján az Úr buzgó szolgálatára és az ő visszajövetelének várására figyelmeztettek. *Ajándék és felelősség* címmel Bálint

Pálné Ibolya testvérnő (Kolozsvár) tartott előadást. A Gal 6:7-8 verseit véve alapul beszélt az egymásnak adható és az Istentől kapott ajándékokról. „Isten ajándéka, hogy Ő megteremtett, az ahogy elindított, ahova helyezett és amikkel megbízott. A mi ajándékunk lehet Isten számára az, hogy mind-ebből mit hozunk ki.” Az ajándékok velejárója a felelősség. Felelősek vagyunk: gondolatainkért, szavainkért, tetteinkért (pl. ha otthon az időmet film nézéssel, pletykálkodással töltöm el, akkor hiába várom,

hogy imádság bukjon ki belőlem, amikor megszólalok). Az előadás után a helybeli testvérek nagyon finom ebéddel láttak vendégül. Ezt követően lehetőség volt az ismerkedésre. Személyes megtapasztalásait Kelemen Andrea, Kis-Juhász Annamária és Kis Mélea osztotta meg velünk, majd Ibolya néni vezetésével jó beszélgetés alakult ki. Befejezésül Kelemen S. Sándor besztercei lelkipásztor hirdetett ígét. Az 1Sám 1:11-19 versei alapján tárta elénk Anna életét. „Anna ajándékot kapott Istentől, egy kisfiút, de akármennyire is szerette, megtartotta az Istennek tett fogadását és neki szentelte őt”. Az áldásos és örömteli alkalom után hazaindultunk, hogy a tanultakat gyakorlatba ültessük.

SZILÁGYI TÍMEA, Beszterce

Biztató tél közepén

Tél közepe, év kezdete. Az idén is, már több száz év óta. Ez az év egyeseknek életük hajnala, másoknak munkás dele, valakiknek már életük csendes alkonya. Neked hányadik Új Év? Mit hoz a jövő, ez az „új” év? Mit hoztak az eddigi új évek? Emlékszem, mennyire szorongtak az emberek várva a 2000. évet, félve a számítógép-rendszeri káosztól és a világ végétől. Nagy része tavalyi újévi félelmeinknek nem következtek be.

Ha valakik tudnak félni, akkor azok az asszonyok. Aggodalom és szorongás területén vannak remek teljesítményeink. Könnyen ránk törne most is, így év elején, amikor azt mondják, hogy nehéz év következik.

Hasonló nehéz éve lehetett Dávidnak is, amikor így vall: „*Mikor félnem kellene is, bízom tebened*” Zsoltár 56, 4. Lehet, félni kellene az idén is. Ha a körülményeket nézzük, félni lehetne. Van mitől félni. Mindenki fél. Kényelmes dolog átadni magunkat az aggodalomnak és félelemnek. Ha össze írnád, mi mindentől lehetne félni az idén, hosszú lenne a lista.

Választanod kell: helyet adsz a félelemnek, vagy bízol Istenben. Ha nem döntöd el, mit engedsz szívedbe a félelem helyébe, biztos visszalopakodik, legalább egy kis aggodalom, csüggedés, remegés erejéig. Dávid újra és újra kimondja, hogy az Úrban való bizalmat választja, még a nehéz helyzetekben is. Ilyeneket mond: „*Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe*” (46 Zsolt). „*Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem*” (56 Zsoltár). „*Ha atyám és anyám elhagynának, az Úr magához vesz*” (27. Zsoltár). A balgatag hitetlenekre mondja, hogy nagy félelemmel félnek ott, ahol nincs is ok a félelemre (53 Zsoltár 6). Dávid számtalanszor a jövőre nézve megvallja bizalmát az Úrban. Sőt boldognak mondja azt az embert, aki nem a félelmet választja, de az Urat féli. Az ilyen ember még a rossz hírtől sem fél. Még a gazdasági válságjelzésektől sem. Az ige arról biztosít bennünket, az ilyen embernek gyermekei is hősök lesznek (112 Zsoltár). Van benne valami. Ha otthon nem a félelem sirámai szólnak, hanem a bizalom adta jó hangulat, akkor gyermekeink bátrak, merészek, hősök lesznek.

Kedves asszonytársam: tegyen próbát saját családjában! Legyen egyik nap rossz kedvű, siránkozó, sopánkodó, nyafogó. Minden rossz hírt mondjon el férjének. Kétségbeesését is őszintén ossza meg (kiváltképpen) gyermekeivel. Az eredmény: az egész családra rátelepszik a borúlátás, csüggedés, félelem. Aztán másnap váltson, csak úgy, hit által legyen vidám, jókedvű, kedves, ragyogó, olyan „Derűs Dénes-típus”. Minden rosszban keressen egy kis jót is. „*Isten nem csúfoltatik meg. Amit vet az ember, azt aratja*” – mondja az ige.

Ha nem akarod látni gyermekeidet, férjedet rossz kedvűnek, csüggetegnek, dönts el naponként, percenként, hogy nem engeded a félelmet belopakodni szívedbe, hanem választod az Úrban való bizakodást. Mondd ki gyakran hangosan: Bízom az Úrban!

Legyen az idén életünk vezérgondolata: Félelem helyett bizalom!

BÁLINT IBOLYA, a nőszöv. elnöke

Teljes gőzzel előre!

Mozgalmas év áll mögöttünk az országos ifjúsági munkában. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy erőt és kegyelmet adott a szolgálat elvégzéséhez. Sokszor szembesültünk alkalmatlanságunkkal és gyengeségünkkel, de jó volt megtapasztalni az ígélet beteljesedését: „*akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el*” (Ézs 40,31).

Szeretném megköszönni a szövetség vezetőségének, a lelkipásztor testvéreknek, az ifjúsági vezetőknek és a gyülekezeteknek, hogy imádkoztak értünk és velünk, támogattak bennünket lelkiileg és anyagilag egyaránt. Köszönjük, hogy otthont adtak ifjúsági alkalmainknak, vállalták a konferenciák szervezését, a fiatalok elszállásolását és az ilyen alkalmakkal járó fáradtságokat. Kívánom, hogy minden befektetést Isten fizessen vissza gazdagon. Hiszem, hogy fáradozásunk nem volt hiábavaló az Úrban (1Kor 15,58).

Ez új évben lelkesedéssel indulunk. Pál apostolnak a szavai jutnak eszembe: „*ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé*”. Szeretnénk teljes gőzzel előre haladni, mindent beleadva végezni azt a munkát, amiről meg vagyunk győződve, hogy Isten bízott ránk. Terveink között van egy sítábor (február), országos ifjúsági konferencia (május), ifjúsági énekegyüttes megalakítása, hargitai táborozások, országos missziós túrné (október) szervezése.

Az ifjúsági vezetőképzés is kihívásként áll előttünk, különösen azért, mert az elmúlt évben ez kissé háttérbe szorult. Kommunikációs eszközeinket: a Mustármagot és a szövetségünk weboldalát szeretnénk hatékonyabbá tenni. Vágyunk, hogy Isten munkálkodjon a fiatalok életében, és hívjon el sokakat az új életre, valamint az Ő szolgálatára. Erre minden eszközt és lehetőséget szeretnénk megragadni.

Kérem a testvéreket, hogy továbbra is kísérjenek imában bennünket! Erősítsék az ifjúsági munkát! Szeressék a fiatalokat és szolgáljanak feléjük!

Az ifjúsági szövetség nevében szeretnék még egyszer köszönetet nyilvánítni a testvérek támogatásáért és kívánni Istentől megáldott boldog új évet!

SZABÓ LÁSZLÓ, Emabisz elnök

Változásban – szövetségben

Milyen kapcsolódási pontjai vannak a fenti címnek? Az első oldali új évi üdvözlés az egyik – halmozódtak a bennünket érő változások és nagyon kellenek a kapaszkodók. A „szövetség” történetünkre utal, mely szerint mind az örömben (húsz évvel ezelőtt), mind a bánatban (90 éve Trianon után) a szövetséget kerestük. ...A szövetségi főtákar alábbi írása előadásként hangzott el az ősszel, a zilahai sportcsarnokbeli jubileumon „Az elődeinktől átvett örökség méltatása” fejezetcímmel.

A baptista hit és életgyakorlat drága kincs, amit az Autódoknak értékelni és élni kell. Ünneplő közösségünk vegye át elődeinknek lelki tüzeit! Gazdag történelmünk szemlélése hit-hagyományunk felelevenítésére, és további lelkes megélésére ösztönöz bennünket.

Szeressük és éljük a bibliát!

A baptista mozgalom a biblia szeretetére, tekintélye előtti meghajlásra épült. A bibliaterjesztés volt a legfontosabb missziós módszer és szinte az egyetlen használt vallásos irodalom. A baptisták az ígét tanulmányozták, hirdették és élték. Ez volt életüknek, hitüknek és gyülekezeti életüknek alapja. A baptista gyülekezet Bibliába gyökerező közösség.

Tartsuk fontosnak a bemelegítést!

Mert annak nagy fontossága van a keresztyén élet alapos elkezdésében. Egyrészt Jézus Krisztus parancsára történő nyilvános bizonyoságtétel, másrészt világosan meghúzza a régi, és a Krisztusban nyert új élet határvonalát. Aki bemelegített ezután Krisztushoz és gyülekezetéhez tartozik. Határozott elkötelezettség nélkül nincs növekvő és gyümölcsöző lelki élet.

Gyakoroljuk a helyi gyülekezet szövetségi alapon való működését!

A baptisták fontosnak találják, hogy akik „egyforma drága hitet nyertek”, azok lépjenek szövetségre a gyülekezeti élet közös megélésére. Ezáltal az egyéni hívők elkötelezik magukat, hogy helyi gyülekezetükben megtartják a Léleknek azt az egységét, amit Krisztus létrehozott Gyülekezetében. A szövetségkötés arra irányul, hogy mint közösség Krisztusnak éljenek és „egymás terhét hordozva” töltsék be Krisztus törvényét. Egy helyi gyülekezet életében való részvétel nélkül lehetetlen a lelki élet.

Legyen az evangelizálás elsőbbséget élvező feladat!

A baptisták lelkes evangélisták voltak. Tudták és tudják, hogy a Krisztussal való személyes kapcsolaton múlik az ember lelki üdvössége. Ezért sürgős és fontos az embereket felhívni a megtérésre és az új életre. Meggyőződésünk, hogy az evangelizálás és a misszió a gyülekezeti élet üttöre és éltető ereje is egyben. Ahol kihál az evangelizálás és a missziós szellem, ott elhal a gyülekezet.

Elevenítsük fel a kisebb, vagy hosszabb távú missziós utakat!

A baptisták soha nem lettek volna azok, akik lettek, anélkül, hogy az Úr áldott munkásai ne folytattak volna missziós utazásokat, gyülekezet-látogatásokat és úttöréseket. Ezek az utazások sokszor határokon átvágók és több ezer kilométert kitevő utak voltak. Gerhard Oncken, Meyer Henrik és Kornya Mihály és a sok névtelen lelkimunkás példája ösztönöz minket.

Legyünk partnerei egymásnak a misszióban!

Sok helyen a gyülekezetek misszióját és épülését más ország-

beli baptisták segítették elő. Gondoljunk csak a hamburgi gyülekezetre, amelynek munkája egész Európára kiterjedt. A franciák és a hollandok partneri kapcsolatban voltak, Amerika sok európai országban segítette elő a missziót, stb. A mai helyzet is szükségessé teszi – különösen az elszakadt magyarságra való tekintettel – hogy missziós segítségünk túlnyúljon az országhatárokon.

Helyezzünk nagy hangsúlyt a gyermek-, és ifjúsági munkára!

Sokfelé a baptista gyülekezetek a gyermek, vagy ifjúsági munkából nőttek ki. Több évig tartó, kitaró gyermekmunka, gyülekezetplántáláshoz vezetett. A jövő a gyermekeké és az ifjaké. Aki a gyermekek felé szolgál, az a jövőt építi.

Gyakoroljuk a jótékonykodást és szociális munkát!

Az Úr Jézus példája szerint, aki nem csak evangéliumot hirdetett a népnek, hanem szerte járt és sok jót tett az embereknek, a baptisták is megértették, hogy a jótékonykodásnak és szociális munkának milyen fontos szerepe van Isten országának terjesztése céljából. Történelmünk tanúsítja, hogy a gyülekezeti élet és a misszió fellendült, amikor ilyen szolgálatban vett részt a gyülekezet, és az a misszió, amelyik nem korlátozódott csak szóbeli igehirdetésre, nagyobb tisztességet hozott az Úr nevére.

Örvendjünk a sokféleségnek és a sokszínűségnek!

A baptisták már a kezdetekben sem képezték egyszínű mozgalmat sem teológiai, sem kegyességi, de egységesek voltak azon törekvésükben, hogy Jézus Krisztust hűségesen kövessék. Hittek abban, hogy „megvilágosodásuk” nem feltétlenül végleges, de nyitottak voltak az ige világossága és a Lélek vezetése előtt. A baptisták vezérelve: „az alapvető dolgokban egység, a mellékes dolgokban szabadság”.

A baptisták nem törekedtek arra, hogy osztály-jellegű gyülekezeteket hozzanak létre. Voltak közöttük értelmiségiek és egyszerűek, nemesek, kereskedők, polgárok, földművelők, gazdagok és szegények. A baptisták nem nemzeti beállítottságúak, nekik bármely néphez tartozó baptista hívő testvérük.

Harcoljunk a vallásszabadság gyakorlásának lehetőségért!

A baptisták azt tartották, hogy az emberre sem személy, sem egyház nem gyakorolhat nyomást a hit dolgában. Mindenki felelős hitéért, és mindenkinek szabadsága van hitfelfogásának és lelki életének gyakorlása területén. Forradalmi gondolat volt ez akkor, de még sok helyen ma is az. Ez a harc újra aktuálissá válhat az elvilágiasodott Európában. A világon ma is számos helyen a keresztyének és baptista testvéreink életüket adják hitükért.

KOVÁCS JÓZSEF

Imaházmegnyitó Gyaluban

Nagy örömünk volt a gyalui cigány gyülekezetben 2009. október 18-án, amikor hivatalosan is megnyitottuk az új imaházunkat. Hálát adtunk Istennek és dicsőítettük, hogy sok imádság válaszaként egy ilyen épülettel ajándékozta meg a közösséget.

Az ünnepélyen Máté Miklós nyugalmazott lelkipásztor az 1Kir 9-ből hirdetett ígét. Köszöntőt mondott a helybeli polgármester Dumitru Sfarlea. Velünk együtt osztoztak a nap áldásai: a közeli magyar és román gyülekezetekből érkezett vendégek is.

A gyülekezet története

A gyalui cigányok közül néhányan a '70-es évek végén kezdtek Isten felé fordulni, és a helyi román baptista közösségbe beépülni. Sorsuk Nagy Károly testvér munkájához fűződik, a legtöbben általa tértek meg. Nagy testvér rendszeresen látogatta őket, házi összejöveteleket tartva otthonaikban. Sajnos (elmondásuk szerint), nem érez-

ték jól magukat a román testvérek között, annak ellenére, hogy többen is csak a román nyelvet beszélték és nem a magyart.

A '89-es forradalom változást hozott nekik is, '90-ben 20-an kiváltak, és megalakították a cigány gyülekezetet. Vezetőnek Nagy Károly testvért választották, aki a kezdeti zűrzavaros időszak ellenére is hűséggel szolgált.

Az imaházuk

A gyülekezet ekkor egy ingatlant vásárolt Gyál központjában. A vételár nagy részét a helyi román baptista gyülekezet adományozta. Adakoztak a cigány testvérek is, a hiányzó részt Nagy Károly testvérnek és Borzási István lelkipásztornak sikerült összegyűjtenie. A nehézségek közepette Nagy Károly örömmel szolgált a gyalui gyülekezetben. Sokszor elkísérték őt azok a

testvérek is, akikkel korábban együtt szolgált evangélikáló összejöveteleken szerte Erdélyben és Magyarországon.

Hozzáfogtak építeni

2003-ban Raina Ottó lelkipásztor vette át a gyalui cigány gyülekezet sorsát, amíg egészségi állapota megengedte tovább szolgált Nagy Károly testvér is. Az üzlethelyiségből átalakított imaház – állapota és mérete miatt – mind kevésbé volt megfelelő az összejöveteleknek. Hosszú és költséges folyamat volt az ingatlan tulajdonlásának a rendezése (három éven át többször is meg kellett jelennünk a törvényszéken).

2008-ban kértünk építkezési engedélyt, a megszerzése bonyolult feladatnak bizonyult, végül is az Úr segítségével 2009-ben megkaptuk.

Március 30-án kezdtük lebontani a régi épületet, hogy majd helyébe fel-

Bemerítési ünnepély – A következő vasárnap, október 25-én, ugyancsak ünnepelt a gyalui gyülekezet, amikor lelkipásztoruk, Raina Ottó húsz fehér ruhást merített be a most is zsúfolásig megtelt új imaházban (*lenti fotók*).

A fehér ruhások fotója, hátsó sor, férfiak (9 személy, jobbról balra): Santa Dezső 34 éves, Fodor Bogdan (20), Vischi Iosif (21), Fodor Ioan (43), Viski Adrian (20), Ötvös Alexandru (54), Gherghicz Anton (22), Viski Marton (38), Santa Francisc (26). **Középső sor (6 személy, jobbról balra):** Vischi Olga 23 éves, Gergicz Ecaterina (40), Fodor Olga (41), Gergicz Olga Ramona (19), Vischi Angela (46), Csengeri Elvira (41). **Első sor (5 személy, jobbról balra):** Santa Malvina 21 éves, Viski Loredana (18), Hoka Maria (52), Rosznyai Teréz (38), Fodor Lárissa (20).

Kettős ünnep Nagybányán

Kettős ünnepel áldotta meg az Úr a nagybányai gyülekezetet november 22-én: délelőtti lelkipásztor-avatásra került sor, délután hálaadó istentiszteletre.

Az elmúlt évben végzett teológusok közül Borzási Csaba testvért meghívta a gyülekezet segédlelkésznek, Kovács József lp. testvér mellé. A bő egy éves szolgálatát mérlegelve a gyülekezet javasolta fiatal testvérünk lelkipásztorrá avatását. Nem véletlen a két esemény egybeesése. Hiszen különös hála és öröm tölti el az Úr népét, valahányszor szolgálatkész fiatal lelkimunkás áll a nyáj élére.

A kellemes novemberi vasárnap reggelen egy órával a kezdés előtt kezdtek érkezni a vendégek. Jöttek a körzetből, Szilágyságból, de még külföldről is. 10 órára közel 250 személy gyűlt be az Úr házába.

Az imaóra alkalmával Kovács István tv. buzdította imára a testvériséget az ApCs 13:1-3 alapján. Az igehirdetés Gergely Pál lp. részéről hangzott el a Lk 5:1-11 alapján. Ez után következett a tulajdonképpeni lelkipásztor avatás, amelyet szövetségünk elnöke, Gergely István tv. vezetett. Az avató bizottságban részt vettek még a köv. lelkipásztorok: Kovács József, Gergely Pál, Szűcs Sándor, és Borzási Pál lelkipásztorok. Borzási Csaba testvér felé intézett kérdésekre adott kimerítő

válasza, majd fogadalom tétele és a kézzeláras imádság után a köszöntések következtek. A délelőtti alkalmat az újonnan felavatott lelkipásztor „székfoglaló” igehirdetése zárta.

A délelőtti résztvevők teljes létszámmal vettek részt a közös ebéden, s a kora délutáni órákban folytatták az ünneplést, hálaadó istentisztelettel. Előbb még a délelőtről elmaradt köszöntésekből halhattunk. Ezek közt külön említendő a körzet két gyülekezetének képviselői és

Módi Miklós lp. aki a délutáni alkalomra érkezett meg. A hálaadó igehirdetést Gergely István lp. testvér tolmácsolta a Zsolt 106:1-12 alapján kiemelve a hálaadás feltételeinek (indítékainak) három fő meghatározóját: emlékezés – bűnbánat – hit. Áldásokban gazdag napban volt részünk, amelynek külön színfoltja volt a sok szép énekari és zenekari szám.

MÁTIS CSABA

Imaházmegnyitó Gyaluban (folytatás az előző oldalról)

⇒ épülhessen az új imaház. Félelemmel és imádkozó szívvel fogtunk az építkezéshez. Összejöveiteinket ezalatt egy bérelt helyiségben tartottuk. Néhány héttel a bontás előtt evangélizáló hetet tartottunk. Az Úr ébredést adott, sokan csatlakoztak a gyülekezethez. Nagy buzgósággal töltötte el az Úr a testvéreket, ez a fizikai munkában is meglátzott.

Ami az anyagiakat illeti, ígérekkel rendelkezünk, de készpénzben csak mintegy háromezer (új) lejjel rendelkezünk. Az Úr csodát cselekedett velünk, megtapasztaltuk, hogy hatalmasan cselekszik a benne bízók életében.

Az új imaház 13,6 m hosszú, 7 m széles, 130 ülőhellyel rendelkezik.

Köszönet az adományokért!

Sokan voltak, akik segítettek bennünk. Ezúton is köszönjük az adományokat:

Gyalui polgármesteri hivatal és tanács – 12 000 RON, a Kolozsvári Magyar Bapt. Gyül. (közgyűjtés) – 3610 lej, Kiskapusi Magyar Bapt. Gyül. (közgyűjtés) – 1310 RON.

Az imaház tetőszerkezetét és a villanyvezetékét a Romanian Chapel Project missziós-szervezet által vásároltuk meg és az amerikai testvérek szerelték fel. Ugyancsak a Rom. Chap. Proj. missziósszervezet adományozta az ablakok és ajtók nagy részét. Az amerikai testvérek egy hetet töltöttek közöttünk a nyár folyamán. Augusztus 7-én velük ünnepeltünk és először tartottunk összejövetelt a még félkész imaházban.

Külföldről segítséget nyújtottak még angliai testvérek David Forshaw testvér által, és amerikai testvérek Ken Kelley nyugalmazott lelkipásztor által.

Az utcafronti kerítés és kapu anyagát mi vásároltuk meg, majd Székely István

testvér Magyarlónáról felajánlta, hogy elkészíti az Úr nevében a gyülekezet számára, amit nagyon rövid idő alatt valóra is váltott.

A lépcsők gránittömbökből készültek, amelyeket Holdmann József testvér által kaptunk Németországból. Testvérünk a gránittömböket adományként adta, ő szállította el, és fel is építette a lépcsőket egy hétvégén, négy fiatallal jött el a gyülekezetbe.

Hála tölti el a szívünket mindazért, amit Isten cselekedett. Kívánjuk, hogy sokan nyerjenek üdvösséget és Gyaluban is áldhassák nevét az ő szent hajlékában. „Mily kedvesek a te hajlékaid, ó Seregek Ura! Sívárogo, sőt eleped a lelkem az ÚR udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez” (Zsolt 84,2-3).

RAINA OTTÓ

Roma nők konferenciája Székelyhídon és Érkörtvélyesen

AKeresztyén Cigánymisszió Alapítvány és a Fundatia Gipsy Mission Románia szervezésében került megrendezésre november 13-án (pénteki nap) Székelyhídon és másnap Érkörtvélyesen a konferencia egyugyanazon címmel: Nők a Bibliában.

A szervezés és programvezetés felelőse a KCA alapítójának és támogatójának a felesége Kőszegi Zsóka testvérnő volt. Mindkét napon dicsőítéssel kezdődött a konferencia, Székelyhídon Hendre György és Balogh István testvérek, Érkörtvélyesen Horvát József, az érkörtvélyesiek és a szaniszlói testvérek végezték a szolgálatot.

Az előadók közül elsőként Dr. Kovács Eszter szólt a megjelentekhez. Testvér-

nők újjászületett baptista hívőként több évtizedig dolgozott mint orvos, tanításának alapja a bibliai Abigail és Jézabel személye volt.

Második előadóként Kőszegi Zsóka testvérnő A derék Asszony dicsérete címmel szólt az egybegyűltekhöz. Mint aki jól ismeri a cigány közösségeket, hiszen férjével Kőszegi Dániel testvérrel rendszeresen látogatja a gyülekezeteket, saját életével is igyekszik példát mutatni, tanításában arra buzdította a nőtestvéreket, hogy álljanak helyt azokban a szolgálatokban, amit Isten bíz rájuk.

Harmadik előadónk Nagy Irén a berettyóújfalui gyülekezetből érkezett. Testvérnőnk saját életpéldáján keresztül

szólt a szenvedésről és a teherviselésről, arról, hogy egy fiatal nő hogyan tud Istenre figyelve megállni a hitben, amikor elveszíti szeretett férjét, miközben ottmarad két kisgyermekével, akik közül a kisebbik még csak az anyaméhben van.

Az előadások nagyon mély nyomot hagytak a jelenlévők szívében, ez a rengeteg kérdésben és az alkalom utáni személyes beszélgetésekben is nyilvánvalóvá lett. Volt lehetőség bizonyosságtételekre és imádkozásra is. Nagyon sokan személyes üzenetként élték át, amikor elolvashatták a kiosztott igekártyán lévő igeverset.

Mindkét helyen szeretetvendégséggel ért véget a konferencia. Hisszük azt és tudjuk is, hogy ami ezen a hétvégén történt több mint kétszáz nőtestvér életében, az komoly hatást fog gyakorolni azokra a gyülekezetekre, ahonnan testvéreink érkeztek. Hálások vagyunk az előadóknak, akik Isten eszközei voltak, és köszönjük mindazoknak, akik segítettek abban, hogy ez a két nap még nagyon sokáig emlékezetes maradjon mindenki számára.

ALAPÍTVÁNYI HÍRŰK

Fotó: A résztvevők egy csoportja az Érkörtvélyesi imaházban.

A pengetős zenekar jubileuma Koltón

Október 25-én a koltói gyülekezet jubileumi ünnepet tartott abból az alkalomból, hogy ezelőtt 40 évvel, 1969-ben alakult meg a ma is működő pengetős zenekar. A vendégekkel megtelt az imaház, sok felőlről hazajöttek a volt zenészek. A zenekar történetét a Téglás Lajos (a község alpolgármestere, s a zenekar volt karmestere) által összeállított krónika elevenítette fel.

A szervezők az alkalomhoz illő emléklapot, s kitűzős jelvényt készítettek. Megható volt látni az emelvényen, fele-fele arányban, két külön csoportban helyet foglaló zenészeket. Az egyik csoportnak kezében hangszerek voltak, a másik csoportnak csak a mellükre kitűzőtt jelvény jelezte, hogy tagjai voltak a zenekarnak.

Az ünnepi istentiszteleten meghívottként Kiss Zoltán lelkipásztor szolgált a 1Sám 16:14-25 alapján. A szolgálatok közt hangoztak el alkalmi költemények, csoportos énekek, de nem maradt el az ünnepeltek szolgálata sem. Még mindig felemelő, szívet melengető volt a zenéjük. Érezhető volt, hogy magukévá tették a 40 évvel ezelőtt készült tablő sarkában található Mátis Béla-vers négy sorát: *Hangszeremen az akkord / Isten hangja... / Bennem a zenész / Isten maga...* Legyen ez így még 40 éven át, vagy ameddig az Úr kegyelme tart!

MÁTIS CSABA, Nagybánya

A zenekar krónikájából

A koltói gyülekezet egy elkötelezett csoportját 1969 tavaszán arra indította a Lélek, hogy zenekart alapítsanak, az akkori népes gyermekseregnek hasznos elfoglaltságot találva, Isten dicsőségére. Az ötlet, és a kezdeményezés elsősorban a néhai Balogh Mihály részéről jött, aki a zenekar alapító és tiszteletbeli elnöke lett.

A szervezést és tanítást a perecseni születésű Balla Sándor testvért tv. vállalta fel, akinek nevéhez már addig több szilágysági és máramarosi pengetős és fúvószenekar alapítása és tanítása fűződött. A szülők, az akkori időben jelentős anyagi áldozattól vissza nem riadva, megvásárolták a hangszereket.

Megkezdődött a tanulás. Gyermek, felnőttek együtt ültek a padokban egy egész nyáron át. Az elején intenzív, egész napos foglalkozás volt, csupán egy ebédszünetnyi időre mentek haza a tanulók. A nyolc évet alig meghaladó

Bemerítések és búcsúzás a tordai körzetben

Hálaadással a szívünkben számolunk be arról, hogy 2009-ben két alámerítési ünnepély volt a tordai körzetben. Január 18-án Bátori Erzsike tett bizonyoságot hitéről a bemerítkezés által. Erzsike testvérnő baptista családban nőtt fel, de később eltávolodott Istentől. Ennek ellenére Mennyei Atyánk több alkalommal is szeretettel hívogatta magához, aminek következtében felismerve elveszettségét, hazatért az „atyai házhoz”. Az ünnepi ígehirdetést, ami a tékozló fiú hazatéréséről szólt, valamint a bemerítési aktust, Püsök Dániel tv. végezte. *A mellékelt fotón (balról jobbra): Bátori Imre, Bátori Erzsike, Püsök Dániel lp.*

Az április 26-i bemerítés az aranyosgyéresi román imaházban, amit testvéreink átadtak erre a napra. Az alkalom közös ünnepélye volt a tordai és bágyoni körzetnek. Isten ígését Püsök Dániel hirdette a Jn 3,1-21 alapján. A személyes bizonyoságtételek után a fehér ruhások a bemerítés vizében is bizonyoságot tettek arról, hogy követni akarják Megváltójukat. Az alámerítést Püsök Dániel lelkipászor végezte. Anikó, Levente és Emma a tordai, Pedro a kövendi gyülekezet tagja lett. Az együttlét szeretetvendégséggel fejeződött be. *A fotón (balról jobbra): Mitrofan Pedro, Bene Anikó, Püsök Dániel lp., Bátori Emma, Bátori Levente.*

Délután a körzet testvérisége az aranyosgyéresi magyar baptista imaházban folytatta az együttlétet. Búcsú-istentiszteletre gyűltünk össze, Dániel testvér utolsó szolgálatát meghallgatni, ugyanis őt az Úr Kanadába küldte. Lelkipászorunk beszámolt Isten vezetéséről a torontói szolgálattal kapcsolatban, majd a köszöntések után a Jn 13,33-35 alapján hirdette Isten ígését. Buzdította a testvériséget az Úr Jézus parancsának megtartására – úgy szeressük egymást, mint Ő minket, hisz ez hoz áldást a gyülekezetre, a körzetre. Az új tagokkal együtt az Úr asztalához járultunk, megemlékezve az Úr Jézus haláláról. Hálával tartozunk Istennek Dániel és kedves felesége Adina szolgálataért a körzetben, és kérjük Atyánkat, hogy áldja meg mind az új tagokat, mind a Püsök családot és vigye véghez tökéletes tervét életükkel. **ZÁMBÓ ATTILA, Torda**

⇒ finom gyermekujjak véresre sebeződtek az acélhúrokon, a tiszta gyermekszemekből sokszor kicsordult a könny. Az ablakon keresztül vidáman integetett a játékos nyár, de senki nem sajnálta a zenetanulással eltöltött időt. Pihentek a felnőttek munkaeszközei és a játékok. A tanulók lelkében szent tűz lobogott: tökéletesíteni tudásukat, a lehető legtisztább, legszebb hangokat csalni elő a makacs hangszerekből. Olyan volt az egész, mint egy hősköltemény.

1969 szeptemberében felavatásra került a zenekar, bemutatásra a sok fáradtsággal és lelkesedéssel betanult pár zenedarab.

A kis együttes, mindjárt az elején, bővülni kezdett, négyzólamú ének-karral gazdagodott. Ugyanazok a személyek énekeltek és pengették a hangszereket is. A gyülekezet elfogadható hangú tagjai bekapcsolódtak a munkába, előkerültek régi, heverő hangszerek is, a repertoár színesedett, gazdagodott. Ünnepélyeinket látogatták közelebbi és távolabbi gyülekezetek tagjai, hogy együtt örüljenek velünk. Bővülő együttesünk megjelent más közösségekben is (Perecsen, Szilágy-

balla, Kraszna, Szalonta, Szamosardó, Nagybánya, koltói református templom), hogy elvigye az evangélium üzenetét a zene és ének nyelvén is.

Teltek az évek, évtizedek. Az alapító, anyagi áldozatot vállaló kis csoport jelentős része már letette a hangszert, szám szerint 16-an. Ezek közül négynek az ajkáról is elhallgatott az ének. Hisszük, hogy megtalálták a helyüket a mennyei zenekarban. Másokat másfelé sodort az élet. Közben új arcok jelentek meg, gyermekek nőttek fel, akik folytatják a munkát felnőttként is.

A negyven év során összesen 47-en szolgáltak az együttesben. A kezdő 21 tagból még mindig jelen vannak – ha nem is rendszerességgel – négyen a jelenleg 13-14 taggal működő kis zenekarban. *(A fotón az első zenekar tagjai.)*

Cegő: idősek vasárnapja

Szép alkalommal ajándékozott meg a jó Isten bennünket, amikor szeptember 20-án délután idősek vasárnapja volt Cegőben. Az idős testvérek nem sajnálták az időt, sem a nehézségekkel nem gondoltak, hanem elfogadva a fiatalabbak szolgálatát jöttek Újöséből is, Besztercéről is, hogy talán még utoljára lássák itt e földön azokat, akikkel a fiatalabb éveikben együtt jártak az Úr útján.

A rangidősöktől kezdve egymás után hangzottak el a hálaadó bizonyosságtételek. Az Úr az évek során nem változott, Ő mindvégig hű volt: örömben, próbában, betegségben és most is, amikor már életük őszbe hajlik (Ézs 46:3-4).

Isten ígését a továbbiakban Kelemen Sándor, a gyülekezet lelkipásztora hirdette, az 5 Mózes 8: 1-18 versei alapján. Isten emlékeztetni akar minket is a vele megtett útra, elődeinkre és mindazokra, akiket Ő ajándékba adott

nekünk. Ez az emlékezés nem csak közösséget formál, de új erőt is ad a folytatáshoz. Ne feledjük el, hogy ha bár emberileg nézve úgy is tűnik, hogy közelebb vagyunk a célhoz, de még nem érkeztünk meg.

Ki kell tartani mindvégig! „Nem lehet tudni, melyikünkön van a sor: Amikor még meleg volt, és a nap

forróságot árasztott, olykor egy-egy vihar vagy felhőszakadás tört ránk, és sokan közülünk már akkor elsodródtak, holott még nagyon fiatalok voltak. Most a nap csak ritkán süt, és ha süt is, már nincs ereje. Új erőre volna szükségünk.” – hangzott a részlet Felix Salten Bambi című művéből.

Kelemen Sándor, Beszterce

„Testem Krisztus temploma”

Az Úr kegyelméből október 17-én csendesnapot tarthattunk a székelyföldi testvérnőikkel. Szép számmal jöttek el a találkozóra, a Hargita Keresztyén Központba, körülbelül 100 személy – nem csak baptisták, hanem más felekezeti nők is. Meghívott vendégeink voltak a szombathelyi baptista gyülekezet lelkipásztora Révész Árpád testvér és kedves felesége Ildikó testvérnő.

A csendesnap Kiss Jutka (Sepsiszentgyörgy) köszöntőjével indult, énekekkel is dicsértük az Urat, imádkozásra Tötös Erzsike Erdőszentgyörgyről (Ézs 33:24) és Boros Emília Székelyudvarhelyről (2Kor 4:6-7) buzdítottak.

Megtérésének történetét Révész Ildikó osztotta meg velünk, majd még két testvérnő elmondta a Krisztussal való találkozását. Néhány ének után következett Révész Árpádné Ildikó testvérnő szolgálata „Testem Krisztus Temploma” címmel (1Kor 3:17b, 1Kor 6:19-20). Először arról szólt, hogy

mit tett Isten azért, hogy mind testünk és mind lelkünk templom lehessen. Majd kifejtette, hogy miként válhat a testünk és lelkünk az Úr templomává. „Milyen egy nő? Hogyan fogadom el a testi gyengeségeimet? Miként használok fel a testi adottságaimat? – ezeket a kérdéseket a mindennapi élethelyzetből vett példázatokkal illusztrálta.

Az előadás után csoportbeszélgetés, majd pedig az ebéd következett. 15 órától evangelizáló jellegű szolgálatok hangzottak el bizonyágtevésekben és ígéhirdetésben. Révész Árpád lelkipásztor a Lk 13:10-17 alapján Jézus Krisztusra vezette a figyelmünket: „aki mind a lelkünk és mind a testünk gyógyítója”. Utána voltak akik jelezték, hogy szeretnének ők is Krisztushoz megtérni. Összegezve azt mondhatjuk, hogy megérte ismét „felmenni a hegyre”, mert az Úr sok mindenre felhívta figyelmünket és sok mindenre tanított. Kívánom, hogy a hallott üzeneteket megtartsuk és az életünkben gyakorlatilag is alkalmazzuk. **János Mónika, Kovászna**

100 éves jubileum Varaszhón

Különleges nappal ajándékozta meg szerető Istenünk a varaszhói kis gyülekezet tagjait október 4-én, amikor a kora délutáni órákban sor került a gyülekezet 100 éves jubileumának a megünneplésére. E kedves ünnepélyre sokan eljöttek: Nagyváradról, Örvéndről, Fugyból, Újlakról, Paptamásiból, Körösréről, Kémerről, Szilágyballáról (talán máshonnan is, de a jelenlevők között voltak Magyarországról és az Egyesült Államokból is).

A jubileumi ünnepélyen szolgáló lelkipásztorok

A magyarországi énekcsoport szolgálata

Az ünnepi istentiszteletet a helyi gyülekezet lelkipásztora Bányai János testvér vezette, a gyülekezet 100 éves krónikáját Bányai Jánosné Emma olvasta fel. Alkalmi igehirdetéssel Király Tibor szilágyballai lelkipásztor (Ézs 63:7-16) és Pardi Félix kémeri lelkipásztor (Mt 11:28-30) szolgált. Az igei üzenetek mellett egy alkalmi csoport énekszámai, versek, biznyságtételek és személyes emlékezések tették még színesebbé az ünnepélyt.

Az összejövetel végén a varaszhói testvérek gazdagon terített asztallal várták a mintegy 100 fős vendégsereget, és ritka lehetőség nyílt az egymástól távol élő hittestvérek, rokonok, régi ismerősök, testvéri-baráti társalgására.

Hálások vagyunk Istennek ezért a szép és kedves alkalomért. A varaszhói testvérek részére sok erőt és kegyelmet kívánunk a következő útszakaszhoz.

Király Márta

Férfikonferencia a Hargitán

Több mint 80 férfi gyűlt össze a Hargita Keresztyén Központban november 14-én, a székelyföldi misszió-kerületben megszervezett férfikonferenciára. „Oszlopok Isten templomában” (Jel 3,12) volt a csendesnap jellegéje.

Az áhítaton a baróti gyülekezet elöljárója Kónya Dénes, és a hétfalusi misszió lelkipásztora Kis Ottó Károly buzdítottak imára. Délelőtt Kiss Zoltán, a sepsiszentgyörgyi gyülekezet és körzet lelkipásztora tartott előadást „Szolgálat és felelősség a gyülekezetben” témával.

Délután id. Veress Ernő nyugalmazott lelkipásztor szolgált közöttünk „Szolgálat és felelősség a családban” témával.

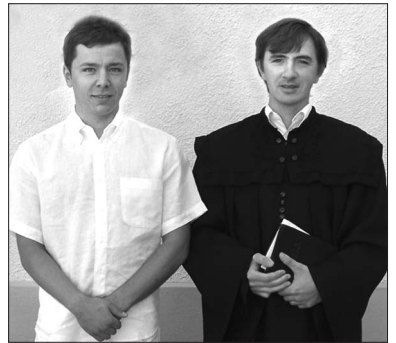
Mindkét tanítás bibliai és aktuális igazságokat adott át a hallgatónak. Fórumbeszélgetésen folytattuk a témák fejtegetését, a házigazda Borzási Gyula vezetésével, és kerestük a választ a feltett kérdésekre. Mindnyájunk számára építő és értékes volt a székelyföldi férfi csendesnap.

A közösen elfogyasztott finom ebéd után a még együtt töltött idő alkalmat adott a közösségápolásra, az együtt és egymásért való imádkozásra. Bízunk abban, hogy a férfiak, akik jelen voltunk a találkozón még hatékonyabban és nagyobb felelősséggel fogjuk végezni szolgálatunkat a gyülekezetben és a családban. Vágyunk az, hogy valóban oszlopok lehessünk Isten templomában. *Borzási Gyula*

BEMERÍTÉSEK

Brassó – 2009-ben két alkalommal volt bemerítési ünnep a brassói gyülekezetben. Június 14-én ifj. Deák András hitvalló keresztséggel tett bizonyosságot a Jézus Krisztusban kapott üdvösségről. András Pütkörcen született, megtérése a pütkörci kis imaházban egy evangelizációs istentiszteleten történt. A világból hívta őt az Úr új életre. Bátran vállalta Krisztus követését, nem nézett arra, hogy egyedül kell álljon a gyülekezet előtt. Így énekelhette: „Ha nincs is társam, követem mégis Őt“. Testvérünk a Brassói Magyar Baptista Gyülekezet tagja lett. A bemerítési istentiszteleten Győrfi Elek Tóbiás, a baróti gyülekezet és körzet lelkipásztora hirdette az igét az ApCsel 8,26-40 alapján. A bemerítés értékéről szolt az üzenet. Hála az Úrnak, hogy már ezen a bemerítési ünnepen gyümölcsöt hozott az ige: egy fiatal lány, Bálint Izabella, aki szintén a világból tért meg, megértette, hogy neki is alá kell merítkeznie. Így öt hónappal később, november 15-én már ő is fehér

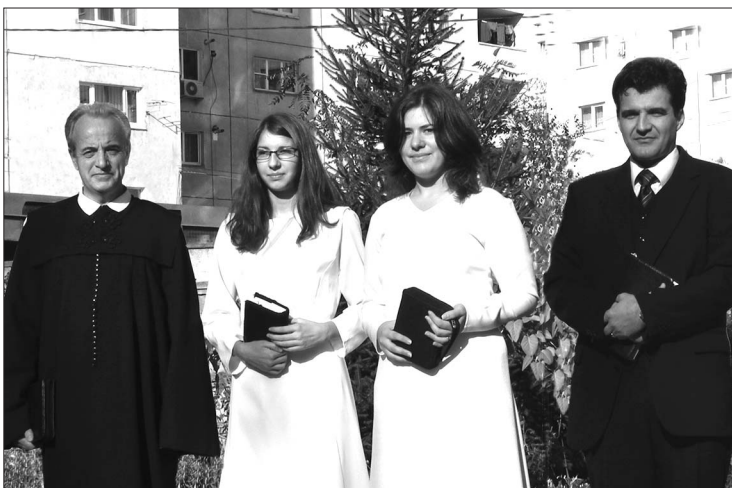

ruhában állhatott a népes gyülekezet előtt – együtt Ilonka Laurával. Ilonka Laura hívő családban és a brassói gyülekezetben nőtt fel. Fiatalon adta át szívét Jézusnak, szülei, nagyszülei, a gyülekezet örömeire. Ez alkalommal az igét Sallai Jakab, a nyárádmagyarósi gyülekezet és körzet lelkipásztora hirdette a Zsid 11,23-27 alapján – Mózes hitéről. Az újszövetségi bemerítést mindkét alkalommal Kis Ottó Károly testvér végezte, aki a hétfalusi csángók között szolgál, mint missziós lelkipásztor, valamint a brassói gyülekezetben és körzetben mint ügyintéző lelkipásztor. – **Borzási Gyula**

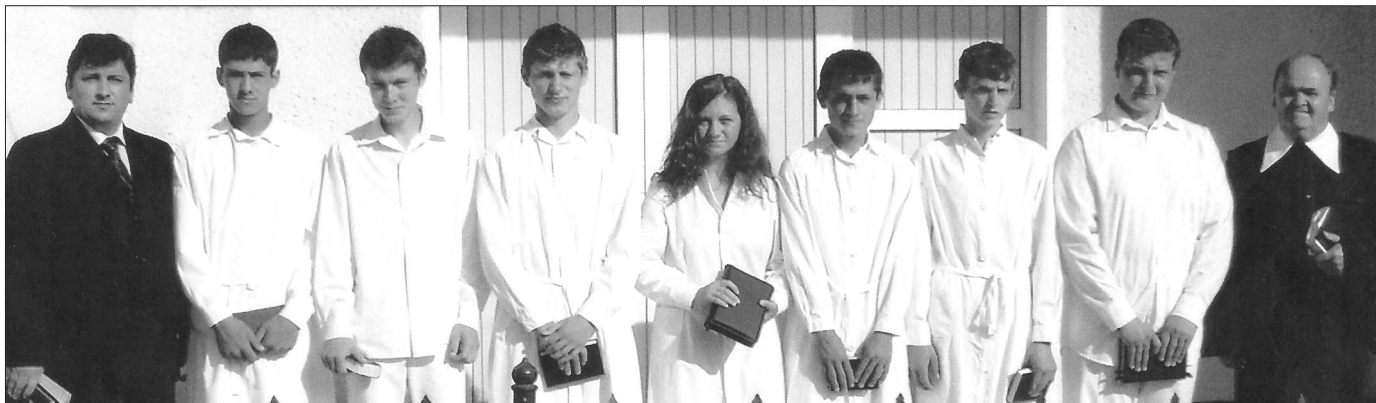
Erdőszentgyörgy – November 15-én Erdőszentgyörgyön egy házaspár merítkezett be Ravából, mint első hívők a faluból. A fotón fehér ruhában van Barabásné Péter Irma és Barabás Mihály, velük együtt látható Borzási Pál lelkipásztor, Szabó Imre missziómunkás és Tóth János helyi lelkipásztor. Borzási Pál testvér az ApCsel 16,25-34 alapján a filippi börtönőr megtéréséről és bemerítkezéséről szolgált az igével. A bemerítés pillanatai után áldott vendégszolgálatok hangzottak el bátorításul és köszöntésül: a helyi pünkösdi gyülekezet részéről Rácz Dezső testvér, a kibédi gyülekezet és körzet részéről Dóczi György lelkipásztor testvér szolgált, aki számos barátjával érkezett az ünnepre. A marosvásárhelyi gyülekezet fúvós- és énekes-csoportja szolgálatai és biznyságtételei gazdagították az ünnepi alkalmat, valamint Borzási Pálné Anna énekszolgálata. Köszöntő szavakat mondott még Morar János, a helyi gyülekezet elöljárója és Szabó Imre, aki a gyülekezet megbízásából missziómunkásként Ravában szolgál. Miután az új tagokért kézrátétellel imádkoztunk, az ünneplő gyülekezettel együtt járultunk úrvacsorához, majd az istentisztelet végétével,

az erdőszentgyörgyi nőtestvérek szolgálata által részünk volt szeretetvendégségben is. Azért imádkozunk, az új tagok példaadó élettel tegyenek bizonyosságot Jézus Krisztusról, és Ravában még sokan megismerhessék, hogy jóságos az Úr, akitől az ébredést várjuk vidékünkön. – **Tóth János**

Ünnep Kolozsváron – Zsúfolásig megtelt imaházunk a bemerítési ünnepen, október 25-én, amikor két fehér ruhás merítkezett alá: Dimény Andrea és Berszán Virág. Az istentiszteleten ifj. Budai Lajos, a zilahi gyülekezet lelkipásztora hirdette az igét, az ApCsel 2,36-41 alapján hangsúlyozva mind a megtérés, mind az alámerítés fontosságát. A fehér ruhások szolgálata után Bálint Pál, helyi lelkipásztor bátorította őket a hűséges, bátor krisztuskövetésre és alámerítette őket. A nap különlegessége az volt, hogy ezen a napon két fajta születést ünnepeltünk a Berszán családban. Berszán Virág a menny számára, Berszán Mátyás Farkas pedig a földi létre született. A délutáni istentisztelet keretében mutattuk be az Úr előtt az újszülött gyermeket. Urunk áldása legyen az ünnepeltek! – **B.P.**

Szilágyerked – Bemerítési ünnepélyt tartottunk július 5-én, amikor hét fehér ruhás tett bizonyosságot hitéről. Ők a gyülekezetben nőttek fel és örülünk annak, hogy idejében meghallották az Úr Jézus hangját és követésébe álltak. Igehirdetéssel Novák Zsolt gyergyói misszionárius szolgált. A bemerítést Bándi Sándor helyi lelkipásztor végezte. A fotón (balról jobbra): Novák Zsolt lp., Gáll Emánuel, Gáll Sámuel, Gáll Ruben, Gáll Ruth, Gáll Norbert, Gáll Benjámin, Vincze Norbert, Bándi Sándor lp. – *Papp J.*

Nagyszalonta – Október 11-én délután a nagyszalontai baptista imaház megtelt olyan emberekkel, akik Isten ígéje után szomjúhoztak. Szemtanúi lehettek, amikor két fehér ruhás ifjú vallotta Jézus Krisztust Megváltójának. Igét hirdetett Oláh Lajos lelkipásztor a 2Kir 5:1-19-ből. A bemerítést Kovács Gyula lelkipásztor végezte. Áldásokban gazdag alkalom volt, mindenért Istennek legyen hála.

A fotón (balról jobbra): Oláh Lajos lp., Kovács Eunika, Kovács Gyula lp., Szabó Norbert és Boros Gyula lp. – *(Egy jelenvolt.)*

Székelyhídi roma gyülekezet – Isten iránti hálával számolok be a székelyhídi nagy roma gyülekezet csodálatos ünnepéről. Október 11-én, ezen a szép őszi napon, ismét zsúfolásig megtelt az impozáns imaház, amikor többszörös ünnepe volt a gyülekezetnek. Móda Sándor és Hamza Sándor előljáró testvérek vezették a gyülekezetet imádságban az Úr elé, a dicsőítő csoport Hendre György vezetésével szolgált. Ezt követően Balázs Nikolettá bemutatása történt, Nagy Kornél magyarországi romamissziós lelkimunkás a Zsolt 127:3-5 alapján szólt a gyermek szüleihez és a gyülekezethez. Az a könyörgésünk, hogy a gyermek felnőve hadd ismerje meg Jézust és legyen az ő hűséges követője. Ezután sor kerülhetett egy menyegzői alkalomra is, amikor Bödő Zoltán lelkipásztor az 1Móz 2:18,21-25-öt idézve szólt Józsefhez és Melániához.

Az istentiszteleten Kőszegi Dániel testvér hirdette az igét az 1Kir 19:19-21 és a Lk 9:62 alapján, kiemelve az elhívás és a szolgálat fontosságát. Megható pillanatok voltak, amikor Gellén Tibor és Hamza Imre avatott missziómunkás testvérek bemerítették a 20 fehér ruhást. A bemerítkezők mindannyian a székelyhídi roma körzetből jöttek: öten a székelyhídi nagy gyülekezetből, ketten a székelyhídi 2-es gyülekezetből (házhely), 13-an a kiskágyai közösségből. Örülünk, és hálásak vagyunk, hogy az Úr Kiskágyán, az új missziói állomáson nagy áttörést adott. Azért imádkozunk, hogy a megkezdett munka mind a három gyülekezetben haladjon tovább. Az ünnepély befejezésekor Horváth Attila és Móda Sándor testvérek vezették a gyülekezetet a hálaadásban. Ezt követően az ünneplő gyülekezet szeretetvendégséget tartott.

Alapítványi Hírnök

Hogyan segítsük a gyermekek beépülését a gyülekezetbe?

Szeptember 12-én a Gyermek Evangélizációs Közösség konferenciát tartott a tanítók számára. A krasznai gyülekezet szolgált vendéglátóként az ország sok helységéből érkezett tanítók részére: kedves, szeretetteljes fogadtatásban részesültünk.

A konferencia témája : „Hogyan segítsük a gyermekek beépülését a gyülekezetbe?” Ennek keretén belül két előadást hallhattak a tanítók. „Mit tehet a gyülekezet?” címmel, előadó Kiss-Juhász Vilmos lelkipásztor testvér. Figyelemfelkeltő, gyakorlatias üzenetet tolmácsolt számunkra. Beszél az alapelvekről, hogyan tanítsuk és éljük meg a hatalmi elv rendszerét, és fejlesszük az önfegyelmet és mutassunk példát.

Néhány idézet az előadásból:

- a családnak legyen jó kapcsolata a helyi gyülekezettel – például mindig jó szívvel menni az imaházba, még akkor is ha például a szilvalekvár főzést hagyjuk abba, és ezért esetleg hígabb lekvárt eszünk
- amikor nincs szülő, akkor lássa a gyerek a tanítóban azt, hogy megy és menni kell a gyülekezetbe
- imádkozni a gyermekekért, akkor is ha valamit elrontottál, az Úr azt helyrehozhatja
- ha már nem tudsz beszélni nekik az Úrról, akkor beszélj az Úrnak róluk
- segítsd a gyermeket, hogy megértse mi az istenfélelem, istentisztelet és embertisztelet

- menet közben igazíts, például menj oda hozzá, simogasd meg, ülj mellé, beszéljess el vele, szeretettel, preventíven
- minden tevékenységet valamilyen fokon köss a gyülekezethez: például beteglátogatás, iskolaérvárás, születésnapok
- bízd meg szolgálattal a gyülekezetben
- mint tanító szeressed az Isten házáat, az Úr gyülekezetét
- mi megtehetünk mindent mégis haszontalanul szolgálunk, de az Úr könyörüljön rajtunk „Ezért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé aki fut, hanem a könyörülő Istené.” (Róm 9:6)
- „Higgy, szolgálj és fuss – és gyermekeink célba érnek, mert Nála nincs lehetetlen.”

A következő előadással *Sebestyén Edelmann* testvérünk gazdagította a tanítók ismereteit: „Mit tehet a tanító?” címmel. A tanító szerepével kapcsolatosan beszélt az előadó arról, hogy:

- nem azért végzed ezt a munkát, hogy köszönetet kapj
- Isten gyönyörűséget talál ebben, és van amikor valamit megenged látni a gyümölcsből
- nyers gyémántot vesztek a kezedekbe Krisztustól, hogy ékessé csiszoljátok, pl. Pál apostol Timóteust maga mellé vette, bevezette, beépítette, bátorította a szolgálatban

- Sok gyermekfoglalkozás nem felel meg a reális élethelyzetnek, pl. amikor a tanítók tetemes munkával készítenek elő valamilyen játékot, igen mélyen, vagy kevésbé mélyen elrejtve benne valami kis igazságot, de mindez idegen marad a bibliai tevékenységben. A régi ige ma is hatékony, a 2Jn 4 verse: „Feletébb örültem, hogy olyanokat találtam gyermekeid között, akik igazságban járnak.” Legyen a tanító kulcsszerepe, hogy szereti az igazságot és tanítsa is azt.

- Hozd közel a Biblia Urát, a szabadtér örömeit a gyermek szívéhez. Mutasd meg neki az élet útját. Vezesd be őt a Krisztus testébe, a gyülekezetbe.

Szerettesd meg vele a Bibliát, az Úr szolgálatát. Késztesd az áldozathozatalra.

Értékes tanítási módszereket sorolt fel testvérünk: Krisztus bűvöletében élve taníts. Beszélj a gyermekeknek mindig tisztelettel a gyülekezetről és a hívókról akkor is, ha akadnak hiányosságok. A krasznahorváti gyermekek buzgó szolgálata örömmel töltötte be szívünket. Ezt követte a Kovács Barna által irányított fórumbeszélgetés. Majd a GyEK munkatársainak a biztonságtétele.

Azt a gazdag tapasztalatot nem lehet mind leírni, amit ezen alkalom által szereztünk. Hála legyen a Jó Istennek ezért a napért, a krasznai testvéreknek pedig köszönet a szeretetteljes vendég-látásért.

BÓDI ERZSÉBET, Szalonta

Köszönet az adományokért!

Kiss László testvér már a 90-es évek elején szorgalmazta egy baptista levéltár létesítését. Miközben számos gyülekezet, sőt az egész erdélyi magyar baptista misszió történetét megírta, tekintélyes levéltári anyagot halmozott fel. Mivel az Erdélyi Magyar Baptista Levéltár helyzete elsősorban az alkalmas terem hiánya miatt éveken keresztül megoldatlan probléma volt, így az általa összegyűjtött krónikák, bekötött folyóiratok, évkönyvek, levelek, fényképek százai aradi otthonában kaptak helyet. Testvérünk sajnos nem érthette meg a Nagyváradon található, polcokkal ellátott levéltár létrejöttét. 2005. és 2007. folyamán, gyűjteményéből két nagy szállítmány érkezett a levéltárba, özvegye Berta testvérnő jóvoltából, aki önzetlenül bocsátotta férje hagyatékát közösségünk rendelkezésére. Ezúton megköszönjük neki a forrásértékű dokumentumokat és bátorítjuk gyülekeazeteinket történelmünk értékes adatainak gyűjtésére, gondozására. **KISS LEHEL, levéltáros**

özv. Kiss Lászlóné Berta,
és a baptista levéltár gyűjteményének egy része

MÚLTIDÉZŐ

90 éve történt

Mérhetetlen szenvedést hozott magyar népünknek az előző év, aztán 1920 januárjában még felcsillant egy utolsó kis remény: gr. Apponyi Albert a béke delegáció élén újból Párizsba utazott. A helyzetről 90 évvel ezelőtt a Béke hírnök a következőképpen írt: „A háborús esztendő alatt sóhajtoztunk a béke után. Versben és prózában hívtuk a békét, mert éreztük hiányának áldatlan voltát. A világháború 15 hónap óta befejeződött, és a béke még nem jött el. Nem gondoltuk, hogy a több mint négyéves rettenetes háború csapása után még három csapás fog következni. Most az egész országnak imádkoznia kellene, hogy a négyet ne kövesse még egy ötödik, hatodik és hetedik csapás. A háború elvitte fiainkat, testvéreinket, és hagyott özvegyeket és árvákat. A forradalom kizökkentette életrendünket a rendes kerékvágásából, a vörös kommunizmus rátette rablókezét vagyonunkra és népünk erkölcsére; az ellenséges megszállás pedig kifosztott élelmiszereinkből, állatainkból, gépeinkből és közlekedési eszközeinkből. Háttha még más csapás is jó? Óh, mennyi Atyánk, hárítsd el tőlünk azt a veszedelmet! Végre békére van kilátás. A békeküldöttség gróf Apponyi Albert vezetésével január 5-én elutazott Franciaországba, hogy a békefeltételeket a békekonferenciától átvegye. Azt mondják, hogy kemény béke lesz ez!”

A Párizsba érkezett békeküldöttség január 16-án fejtette ki véleményét a békefeltételekről, de hiába kérte népszavazás kiírását Magyarországtól elcsatolandó területeken, észrevételét a békeszerződés végleges szövege nem vette figyelembe. (Apponyi február 15-én Neuillyben vette át a békefeltételeket, a tárgyalások eredménytelensége miatt aztán lemondott.)

80 évvel ezelőtt

Különös örömet jelent kézbe venni a 80 évvel ezelőtti Szeretet lapot. 1930. január 1-től mérete a duplájára növekedett (23,5x31,5 cm, ez a B5-ös méret, egy kicsivel szélesebb a mai lapunknál; korábban A5-ös méretben jelent meg, ami olyan, mint egy kettőbe hajtott Szeretet).

A lap képe a tágasság érzetét kelti és szép rendet, harmóniát, a szövegek szinte kínálják magukat az olvasásra.

A megújult első számban négyen is jegyezik új évi köszöntőt: a bapt. világsszövetség elnöke Mac Neill, a világsszöv. főtáskára I.H. Rushbrooke, Ioan Ungureanu a román bapt. szöv. titkára, és a Nagyváradai Központi Bizottság.

„Kérjük Istent, hogy adjon egy kiváló nevelést kicsiny királyunknak, Őfelsége I. Mihálynak, úgyszintén kérjük, hogy országunkat és vezetőit áldja meg” – írta többek között I. Ungureanu.

Molnár Károly szerkesztő Új köntösben címmel versbe is szedi a változásokat: „Kilencéves lettél kedves lapunk / S most szép, új köntösben lépsz elénk / Úgy érezzük, Isten szeretete / Benned nagy jósága lép elénk...”.

20 évvel ezelőtt

A forradalmi változások azonnal lázas szervezkedéseket indítottak el országsszerte. Az első szabad karácsonyt, majd az ó- és újévi ünnepeket követően a romániai magyar baptista lelkipásztorok Kolozsváron találkoztak.

Az 1990. január 5-i gyűlést Mike Béla Országos szövetségi alelnök kezdeményezte. 26 lelkipásztor jelent meg, és nagy lelkesedéssel elhatározták, hogy megalakítjuk a magyar szövetséget, amelynek érdekében összehívják a gyülekezetek képviselőit. Az országos közgyűlés dátumát február 3-ra tűzték ki, amikor majd sor kerül a szövetség végleges megalakítására.

A konferencián a pásztorok azt is megszavazták, hogy a szövetség indítsa újra folyóiratát Szeretet névvel. A lap szerkesztőinek első megbeszélésére január 17-én, egy hétfői nap délelőttjén került sor a nagyváradai 1. sz. magyar bapt. gyülekezet irodájában. Tetézte az újrakezdés örömet, hogy a váradai gyülekezet felajánlotta pénzbeli segítségét a folyóirat elindításához. El is határozták, hogy az első számot ötezer példányban nyomtatják ki.

SZILÁGYI LÁSZLÓ

„Hálával tartozom az Úrnak, hogy ezt is megadta nekem”

Éjjel egy órakor indultam Kolozsvárról Budapestre, ahonnan 11 órai repülés után szerencsésen megérkeztem New Yorkba. Mivel itt 23 órát kellett várakoznom a csatlakozásra, a drága Kulcsár Sándor lelkipásztor testvér és felesége Nusika vártak a reptéren. Még aznap meglátogattunk két testvér családot: Tormáékat és Nusika szüleit. Innen mentünk Kulcsár testvérek lakására, ahol finom vacsora és társalgás után jól kipihentem fáradalmaimat.

Másnap délelőtt meglátogattuk a város néhány nevezetességét. Többek között a lebombázott két torony épület helyét, ahol ott álltak az óriási emelődaruk a következő építkezéshez. A finom ebéd után Sándor és Nusika újra kivittek a reptérre. Ezúton is köszönöm áldozatos szeretetüket. Három órai repülés után szerencsésen megérkeztem szeretteimhez Minneapolisba.

Brigittám kívánsága volt, hogy a nagytatája ott legyen életének egyik legjelentősebb napján és áldást kérjen frigyükre. Magyarul elmondtam Brigitta kivándorlási történetét, amit Szabó István tv. fordított angolra: „Drága vejem: Bíró László, s Enikő lányom csak úgy kaptak kiutazási engedélyt, hogy otthon hagyták a három hónapos kis Brigittát, akit a két nagyszülő: Bíró Janka és Varga Bertuska nevelt három éves koráig. Ez idő alatt Enikő sokat sírt, és azt mondta a telefonba, hogy kiesett egy szép időszak az életükből. Három év után Dr. Bíró László nagybácsi eljött Amerikából, és kihozta Brigittát Romániából szüleihez.

Az idő gyorsan telt, az iskolák után az Úr csodálatos módon rendelt egy szeretetteljes, istenfélő férjet, aki drága hívő családból származik Iowa államból. Menyegzőjükön együtt voltunk Németországból, Kanadából, az USA hat államából és Romániából, több mint kétszázan.

Nagy hálával tartozom az Úrnak, hogy megadta nekem is ezt a kiváltságos kegyelmet, hogy ilyen messzire elmehettem 82 éves koromban, amit ma, október 14-én töltöttem be az Ő kegyelméből.

Kívánom, hogy az Úr rendeljen minden fiatalnak hozzá illő, hívő házastársat, ezért imádkozom!

Minneapolis (USA), 2009. okt. 14. – VARGA JÁNOS, ny. lp., Kolozsvár

HÍRDETÉSEK

Aranymenyegző Kövesden

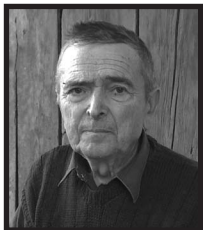
November 15-én Kövesden **Bántó János** és felesége **Zsuzsa** ünnepelte házasságkötésének ötvenedik évfordulóját. A hatvanas években ismerték meg az Úr Jézust, akit örömmel és hűséggel szolgálnak. Gyerekáldásban nem részesültek, a gyülekezet lett lelki otthonuk. Itt tartottuk meg hálás megemlékezésünket az Úr kegyelméről és jóságáról, mindarról amit testvéreinkkel közölt, és amit rajtuk keresztül adhatott az Úr népének. Igei üzenetet az 1Móz 39:1-5 alapján Péter István lelkipásztor mondott. A gyülekezet ifjúsági szolgálata, a sok testvéri köszöntés, a jókívánságok csokra és a sok hálaíma, mind azt fejezték ki, hogy drága idős testvéreink igen nagy áldást jelentenek nekünk. Az Úr tartsa meg őket kegyelmében! **P.I.**

Aranymenyegző Selymesilosván

Ötvenedik házassági évfordulóját tartotta **Csóka Balázs** és felesége **Margit** Selymesilosván (húsvét első napján). Örömmel osztozott a népes család (nyolc fiú és egy leány), az unokák és a gyülekezet. Isten ígéje emlékeztetett a hálás megemlékezésre, Isten imádatára és szolgálatára. Az idős házaspárt köszöntötte Péter István lelkipásztor és az unokák. Ünneplésünket meghitt légkörben szeretetvendégséggel folytattuk, az Urat dicsérve sok énekkel. Megható volt hallani a felnőtt „gyerekek” köszöntését, hálájukat az istenfélő, gondoskodó szülőkért és a sok gyerekkori megtapasztalásért. Evangélizáló jellegű volt ünneplésünk, és azért imádkoztunk, hogy idős testvéreink gyerekei, unokái, hozzátartozói mind legyenek az Úr Jézus tanítványai. **P.I.**

Augusztus 10-e volt az a nap, amikor kedves nagyatátát – **Ábrahám Mihályt** az Úr hazaszólította. Ő Gyantán élt, idős korában ismerte meg Isten üdvözítő kegyelmét. Hűséggel szolgálta Megváltóját és kitartott Jézus Krisztus mellett élete végéig. Megnyugodva az isteni végzésen türelemmel hordozta rövid ideig tartó betegségét. A temetési istentiszteleten Kovács Gyula lelkipásztor testvér vezette a programot. Igét hirdettek: Elekes József helyi lelkipásztor magyarul (Luk 21,33-36) és Boros Gyula lelkipásztor román (ApCsel 17,24-31) nyelven. A temetőkerben id. Szabó Mihály testvér szolgált. A remetei gyülekezet fuvózenekara és a belényesi körzet énekkara szolgáltak. Istennek legyen hála a 80 évért és azért az országért, ahol újból találkozunk. **Boros Gyula**

„Ama szép hon felé száll az én óhajom” – November 9-én búcsúzott **Kulcsár Bálint** testvér az Élő Vizek pünkösdi magyar gyülekezetben. Zsúfolt terem és karzat, zsúfolt előterem, nagy család, rokonság, ismerősök, sokan voltak, akik ismerték és eljöttek, hogy búcsút vegyenek tőle, hogy elkísérjék utolsó útjára. A JóAtya november hetedikén kora hajnalban hívta haza, azt üzenve: „elég”. Este a virrasztó összejövetelen, ahol a család és a szűk baráti kör volt jelen Szűcs Ottó Benjámin testvér, a magyar baptista gyülekezet lelkipásztora, és Pețca Ion, az Élő Vizek, pünkösdi magyar-román gyülekezet lelkipásztora szólt Isten bátorító és vigasztaló ígétjét. „Eltűnt az öröm az életből..., Öltetek gyászt, sirjatok..., Térjete meg hozzám teljes szívvel, és Én kárpótollak a veszteség miatt...” – ezeket a gondolatokat emelte ki Szűcs testvér Joél próféta könyvéből. Együtt énekeltek, dicsőítették Istenünket a gyászban és a fájdalomban is.

A búcsú gyászistentiszteletet az Élő Vizek pünkösdi gyülekezetben szervezte meg a család. Istenünk vigasztaló és reményt adó üzenetét Balla Frigyes és Szűcs Ottó Benjámin lelkipásztor adta át a zsúfolt gyülekezetnek. Pețca Ion, a helyi lelkipásztor román nyelvre fordította az ígéhirdetést és konferálta a programot. Az aradi és temesvári gyülekezetek összevont énekkara szolgált, felváltva a helyi gyülekezet dicsőítő csoportjával, az énekkart Kiss László és Szűcs Ernő karmester vezette. „Ama szép hon felé száll az én óhajom, ahova mihamar bemegyek” – egyik legkedvesebb éneke volt Kulcsár Bálint testvérünknek. „Fogad-e engemet Mesterem Jézusom, hogy vele örökké ott legyek?” – egy kérdés, aminek kell foglalkoztatnia mindennap bennünket, akik még járjuk földi útunkat. **Mucsi B. János, Temesvár**

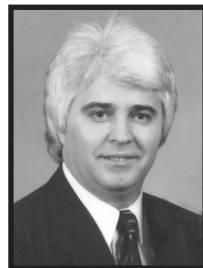

Türelemmel viselt, hosszas betegség után az Úrhoz költözött a Nagyvárad közeli Fugyi helységben **Posztós Gyula** (68), akit 2009. november 4-én kísértünk földi életének utolsó útjára. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Bányai János körzeti lelkipásztor (Fil 1:21-23), János Levente feketegyarmati lelkipásztor (Ézs 51:11); a pósalakai rokonok részéről Kaszta Áron mondott vigasztaló beszédet (1Thessz 4.) Elköltözött testvérünk tíz évvel ezelőtt tért meg (miután felesége átadta életét az Úr Jézusnak, majd a hit útján követte őket a lányuk és a menyük is), örömmel járt a kis gyülekezetbe, és bizonyosságtétellel szolgált a kórházban is; Ő mily hű barátunk Jézus” kezdetű énekekben talált sok vigasztalást. 42 évet töltött házasságban, feleségével két gyermeket neveltek föl. Gyászolja: özvegye, fia és lánya, valamint azok családjai, két unokája, a rokonok és a gyülekezet. (Sz. L.)

Megdöböntő telefonhívás érkezett szeptember 13-án, vasárnap este: „Meghalt Sebestyén Mihály!”. Egy váratlanul érkezett, erős szívroham vitte el Misi bácsit 60 éves korában.

Sok kedves testvér gyűlt össze közelről és távolról szerda este, hogy kifejezzék őszinte részvétüket és fájdalmukat kedves Teri néni és Mike részére. Gyülekezetünk énekkara ének-csokorral fejezte ki mély fájdalmát és részvétét a gyászoló családnak. Ezek között elénekeltük testvérünk kedvenc énekét is: „Messze fent, egy hegyen áll egy régi kereszt...”.

Másnap, csütörtök reggel, szeptember 17-én a Parma Heights Baptist Churchben tartott emlék-istentiszteletre, gyűltünk össze, ahol Sebestyén testvérék hosszú évek óta hűséges tagok voltak. Gyülekezetünk lelkipásztora, Dr. Pintér Zoltán hirdette magyarul az ígét és szólt a gyászoló családhoz és gyülekezethez. Majd a tisztelet után mély fájdalommal kísértük el utolsó földi útján kedves testvérünk koporsóját.

Sebestyén Mihály 1949. március 18-án született Sítérben (Románia). Fiatalon elfogadta Jézus Krisztust. Nagyváradon merített be. 1973-ban kötött házasságot Farkas Teréziával, akivel 36 évet élt boldog házasságban. Egy gyermekük van: Mihály (Mike). 1984-ben kivándoroltak Amerikába, és Clevelandban telepedtek le. Aktív gyülekezeti életet éltek először a magyar gyülekezetben, majd az utóbbi 15 évben az említett angol gyülekezetben.

A hazahívó szó váratlanul, de nem készületlenül érte szeptember 13-án. **Boda Erika**

(Közlés: az Evangélium Hírnök alapján)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Az „Isten műhelyében” töltött évek

KÖSZÖNTŐ AZ ÚJ ÉVBEN

Az Úr Jézus Krisztus nevében köszöntöm a Szeretet lap olvasóit a teológiai hallgatók részéről, és kívánunk mindenkinek áldásokban gazdag új évet! Hálaadás van szívünkben a testvérek iránt, az értünk elmondott imákért és az anyagi támogatásokért.

Ez az intézmény a testvérek jóvoltából, támogatásából működik, amiért tudjuk, hogy Isten bőségesen megfizet mindenkinek.

Az „Isten műhelyében” töltött évek alatt sokat formálódhattunk és növekedhattunk az ő irántunk való kegyelméből, mégis közel négy év után látjuk, hogy még mindig csak az út elején tartunk. A szolgálat kihívásai, próbái, terhei közelednek felénk, de: *„Ha mi erőtlenek vagyunk is őbenne, élni fogunk vele együtt az Isten hatalmából”* (2Kor 13:4b). Egy hatalmas, mindeható Istenben bízunk, aki megszabadított bűneinkből és az ő szolgálatába hívott. Szolgáljuk együtt őt!

DEÁK ZSOLT, a teol. oldal szerkesztője

BEMUTAKOZÓ

Hálat adok a Jó Atyának, mert egy Krisztus-hívő család gyermekeként szülehettem és nőhettem fel. Nem tudtam én ezt mindig értékelni, de nagyon jó volt hétről hétre az Isten házába elmenni, ott dicsőíteni és áldani őt.

Habár tudtam hogy bűnös vagyok, és azt is hogy bűnös nem mehet be a mennyek országába, mégis próbáltam ezt a tudatot magamban elnyomni, felülkerekedni rajta, de a szerető Atya keze rámnehezítette bűnterhemet és egy evangélizációs alkalommal nagyon megijesztett az ige, ami az örökkévalóságról szólt.

Az igehirdető nagyon kihangsúlyozott két dolgot, ami nekem nem tűnt fel addig, habár tudtam róla: Az öröklét hossza, és hogy hol töltöm ezt a hosszú időt?

Hol töltöm azt az időt, ami egyszer megkezdődik, és aztán soha nem lesz vége, nem

lesz halál, ami talán megmenthetne attól a kínos gyötrelemtől ami azokra vár, akik nem az Úrral jártak, és nem lesz halál azoknak sem, akik Őt követték és vele lesznek örökké, örök örömben és dicsőségben!

Isten kegyelméből a múlt évben lehetőségem volt arra hogy elmenjek külföldre és ott az EMF bibliaiskolában tanulhattam, ahol Isten meggyőzött arról hogy az Ő munkájába kell állanom és tennem kell, amire elhívott: *„az evangélista munkáját cselekedd”* (2Tim 4,5).

„Hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas, alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. Mert lessz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök” (2Tim 4, 2-3).

SZILÁGYI NORBERT, I. éves teológiai hallgató

A DIÁKOK

A Teológia diákjai a nappali tagozaton:

IV. évesek: Deák Zsolt, Dóczi Tibor, Szabó Szilárd, Tencuț Zoltán. II. éves: Tóth Róbert és I. éves: Szilágyi Norbert.

A levelezős diákok:

IV. éves: Balogh Gábor, Papp László lp, Simon András lp, II. éves: Petyár Lóránd, Rusu Sándor, Vajda Miklós, I. éves: Incze Zoltán, Nagy Ferenc.

Évközi legációk beosztása:

- Szilágyi Norbert: Biharpuspöki, Tóth Róbert: Nagyvárád (belváros).
- A negyedéves diákok bárhova hívhatók, ezért nincs évközi beosztásuk.

Karácsonykor voltunk:

Deák Zsolt (Arad I.), Dóczi Tibor (Sepsiszentgyörgy), Szabó Szilárd (Csiksztereda), Szilágyi Norbert (Barót), Tencuț Zoltán (Brassó), Tóth Róbert (Szilágyszentkirály).

Készül a dolgozat Borzasi István tanár testvér tantárgyában, az ószövetségi exegézisből.